

вони обрали (ідеологічна стратегія). Для того, щоб клієнти і споживачі продовжували віддавати перевагу «Coca-Cola», вони повинні запропонувати їм виняткову якість обслуговування.

Для цієї мети розробляється внутрішній кодекс компанії, що базується на чотири основні принципи: «Повага – Емоційність – Ідея – Плідність». Ці принципи визначають характер всієї поточної діяльності. Контакт із споживачем, обумовлений вищевказаними принципами, є пріоритетним напрямком стратегії, що забезпечує високий рівень обслуговування, задоволення та користь для клієнтів.

Таким чином, проведене дослідження дозволяє зробити висновок про те, що теоретичні і практичні проблеми управління інноваційною діяльністю підприємств базуються на адаптивному управлінні і принципах інтеграції управління стратегічним і інноваційним процесами мають важливе господарське значення, вирішення яких є вельми актуальним. Управління по методу адаптивних інновацій вимагає особливого підходу, який кардинально відрізняється від того, який застосовувався в традиційних організаціях, що працюють за принципом централізованого прийняття рішень. Адаптивне управління не можна контролювати і планувати в традиційному інженерному сенсі, тут конкретні результати можуть виявитись непередбачувані, а централізовані відповіді повинні бути не прямими, а систематичними. Розпорядження керівництва повинні сприяти посиленню підрозділів, які приймають рішення, а також координаційної інфраструктури, а не диктувати результати і процеси. Розробка і вивчення нових методів управління та оцінки діяльності в міру просування вперед стане новим результативним напрямом, тому, що багато минулих моделей управління вже недостатні для функціонування сучасної складної організації.

Грушко Т.І.

магістр;

Селезньова Ю.О.

магістр,

Науковий керівник: Панасейко С.М.

кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри,

Університет митної справи та фінансів

КОНТРОЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Досвід діяльності сучасних підприємств показує, що наявність відлагодженої і успішно функціонуючої системи контролінгу є важливим чинником комерційного успіху будь-якого господарюючого суб'єкта. Концепції контролінгу ґрунтуються на розумінні підприємства як системи, яка знаходиться в процесі постійного реагування на внутрішні і зовнішні зміни. Це вимагає широких горизонтальних зв'язків між великою кількістю вузько спеціалізованих сфер управління, характерних для сучасного підприємства.

З переходом української економіки до ринкових умов, ростом динамічності зовнішнього середовища, підприємства реального сектора української економіки зіткнулися з необхідністю впровадження нових методів і інструментів управління фінансами. Одним з таких інструментів у наш час є фінансовий контролінг, що інтегрує процеси обробки фінансової інформації, аналізу, планування та контролю фінансів підприємства [1, с. 377-381].

Сьогодні серед фахівців ще ведуться активні дискусії на предмет необхідності контролінгу. Аргументи його противників полягають у критиці права на існування даної науки, достатності використовуваних механізмів управління бізнесом. Разом з тим немає єдиної думки і в рядах прихильників контролінгу. Усі вони по-різному бачать предмет, сукупність об'єктів і методологію науки. Практика контролінгу найчастіше лише погіршує ситуацію. Відповідні служби компаній можуть виконувати ревізорські функції, і займатися бюджетним контролем, або розробляти стратегічні та оперативні плани компаній [2, с. 56].

Контролінг – це саморегулююча система методів і інструментів, спрямована на функціональну підтримку фінансового менеджменту шляхом концентрації контролюючих дій за основними напрямками фінансової діяльності підприємства, своєчасне виявлення відхилень фактичних її результатів від нормативних (планових) і вжиття оперативних заходів для нормалізації процесу управління фінансами; це система, орієнтована на майбутній розвиток підприємства [2, с. 56].

Важливим завданням для більшості українських підприємств є пошук і впровадження ефективної системи управління, яка дозволяє здійснювати аналіз, організація, планування, облік та контроль за діяльністю підприємства.

Рис. 1. Сутність концепції контролінгу

Дані рисунку 1 свідчать, що контролінг є складовою частиною управління підприємством, і для нього також характерні функції управління, однак існують деякі відмінні особливості (табл. 1).

В даний час великий інтерес у вітчизняних вчених та господарників викликають питання, пов'язані із застосуванням контролінгу на підприємствах України. Сьогодні в Україні на семінарах, конференціях і у навчальних програмах широко пропонують «новий» погляд на контролінг [1, с. 377-381].

Таблиця 1

Основні функції управління

Функції управління	Управління	Контролінг
Облік	Облік значень економічних показників	Формування єдиного інформаційного простору
Контроль	Контроль неузгодженостей значень економічних показників	Вибір найбільш відповідних методів контролю, аналізу та регулювання значень економічних показників
Аналіз	Аналіз причини неузгодженостей, оцінка впливу факторів	Використання моделей для оцінки якості управління
Планування	Використання, математичних моделей для планування, значень економічних показників	Планування впровадження системи управління на підприємстві
Організація	Формування структури організації	Аналіз ринків, прогнозування споживчого попиту та розвитку потенційних ринків збуту;

Використання контролінгу як інструменту управління фінансовими результатами підприємства сприяє розв'язанню низки таких проблем, як:

- адаптація системи управління підприємством до нестабільних умов господарювання;
- підвищення ефективності інформаційної підтримки прийняття управлінських рішень;
- поліпшення координації діяльності різних підрозділів підприємств;
- створення на підприємстві ефективної комунікаційної системи;
- формування підсистем планування, організації, контролю, орієнтованих на задоволення потреб споживачів.

Контролінг не є функціонально відокремленим напрямком діяльності підприємства. Це пов'язано з тим, що інструментарій контролінгу запозичений з різних функціональних напрямків діяльності підприємства (планування, організація, контроль, аналіз і т.ін.) і не може бути відділеним від них, тому що діє у взаємозв'язку з іншими напрямками діяльності підприємства й покликаний спростити координацію їхньої діяльності (реалізації) [1, с. 377-381].

Основну функціональну спрямованість контролінгу наведено на рисунку 2.

Контролінг покликаний: спрямувати оперативні фінансово-економічні розрахунки на підтримку й обґрунтування стратегічних рішень; сформувати систему інформаційної підтримки управлінських рішень, які забезпечують попередження критичних ситуацій на підприємстві. Він направлений на моніторинг методик планування, аналізу, контролю, інформаційного забезпечення процесу управління підприємством з метою підвищення ефективності їхнього використання та удосконалення; координацію зусиль

структурних підрозділів на досягнення загальних цілей підприємства; удосконалення системи управління підприємством шляхом виявлення й ліквідації вузьких місць; цільову орієнтацію діяльності підприємства [2, с. 56].

Рис. 2. Функціональна спрямованість контролінгу як інструменту управління фінансовими результатами підприємства

Упровадження контролінгу як інструменту управління фінансовими результатами підприємства вимагає наявності ряду умов, а саме:

- методів одержання та обробки інформації;
- офіційної статистичної інформації;
- інтегрованої системи планування та контролю.

На сьогодні існує проблема недовіри системи контролінгу, яка вказує на нездатність інструментів контролінгу впоратись із поставленими завданнями. Тому для уникнення небажаних результатів керівництву підприємств доцільно звернути увагу на способи вдосконалення системи фінансового контролінгу (рис. 3).

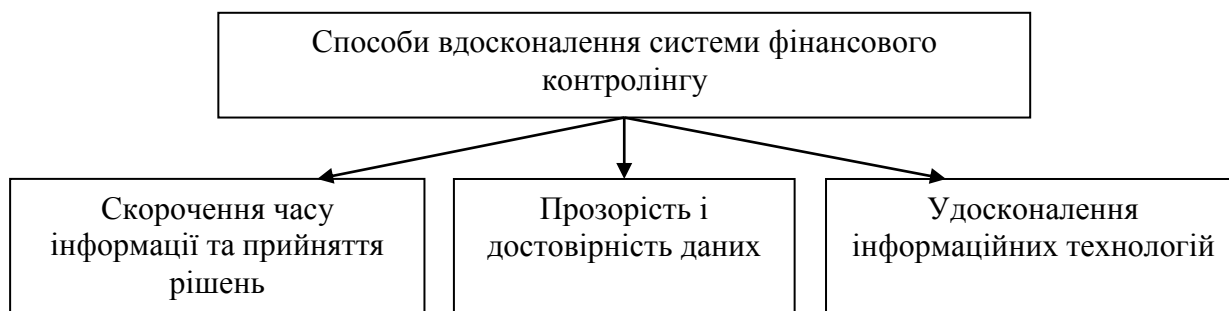

Рис. 3. Способи вдосконалення системи фінансового контролінгу

У системі антикризового управління контролінг забезпечує реалізацію стратегічного потенціалу діяльності підприємства і досягнення поточних цілей щодо ліквідності та прибутковості. У сучасних умовах нестабільності економіки здійснення відповідних заходів дає підприємству змогу забезпечити стабільність і довгострокові перспективи [2, с. 56].

На нашу думку, у найближчому майбутньому система фінансового контролінгу має зайняти пріоритетне місце в системі управління підприємством.

На сучасному етапі розвитку економіки будь-яке підприємство функціонує в жорстких умовах конкурентного середовища. Ефективність

роботи підприємства в таких умовах особливо про'являється в довгостроковій перспективі, яке припускає не просто виживання на ринку, а забезпечення високих темпів розвитку і підвищення конкурентоспроможності, визначається рівнем фінансового потенціалу і якістю управління фінансами на підприємстві, що забезпечується, певною мірою, ефективною організацією та впровадженням системи фінансового контролінгу.

Список використаних джерел:

1. Ліпич Л. Г. Контролінг в системі антикризового управління / Л. Г. Ліпич, І. О. Гадзевич // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2014. – № 722. – С. 377–381.
2. Терещенко О. О. Контролінг у системі антикризового управління підприємством // Фінанси України. – 2014. – № 12. – С. 56.

Зінчук Г.Ю.

студентка,

*Науковий керівник: **Богацька Н.М.***

кандидат економічних наук, доцент,

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

ПРОБЛЕМИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Україна з кожним роком все більше прагне свого безпосереднього залучення до членства в ЄС. Адже саме ця можливість є найкращим способом для побудови цивілізованої і демократичної держави, створення нових робочих місць, інноваційного забезпечення й є каталізатором по зміцненню позицій у світовій системі міжнародних відносин. Проте, конкурентоспроможність українських підприємств на світових ринках викликає певні сумніви, оскільки якість вітчизняних товарів за більшістю не відповідає європейським нормам та стандартам. На сучасному етапі розвитку у більшості вітчизняних підприємств відсутній досвід ринкової боротьби, наявна недосконалість вітчизняного законодавства, розбалансованість господарських зв'язків тощо. Тому пошук ефективного економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства на міжнародних ринках є наразі актуальним.

На сучасному етапі проблеми конкурентоспроможності вітчизняних підприємств в контексті євроінтеграційних процесів є актуальними, тому їх вивченням займалися наступні вчені: С. Васильєва, Л. Гайдукта, І. Гаврилюк, О. Ковтун та інші. Проте дане питання не є достатньо вивченим у науковій літературі і потребує подальшого розгляду.

Сьогодні Європейський Союз займає провідні позиції у світовому господарстві. З населенням 370 млн. осіб, що складає менш ніж 7% населення світу та територію близько 2,4% площі земної кулі, на його долю припадає 41,4% світового товарного експорту та 39,8% товарного імпорту, 42,8%